

[Tange.]

„Befolkningen synes at have berettiget Krav paa gennem Rigsdagen stadig at kunne være i Føling med Driften af Sindssygehospitalet, f. Eks. med Hensyn til Patienternes Behandling, Tvangsindlæggelse, Afslag paa Ansøgninger om sindssyges Optagelse paa Hospitalet o. s. v.“

Det er netop det, vi beskæftiger os med i det foreliggende Lovforslag, det er det, man har ment Tilsynsraadet skulde have Indseende med. Man har ment, at Befolkningen havde Krav paa at faa et Organ, som den med Tryghed kunde se hen til, naar Talen var om disse Ting, Patienternes Behandling, Tvangsindlæggelse, Udskrivning og den Slags. Der er ikke med et Ord her talt om, at det først og fremmest var det rent økonomiske, som Tilsynsraadet skulde beskæftige sig med.

Naar vi nu staar overfor dette at skulle skabe en Appelinstant, naar Talen er om Udskrivning af de sindssyge, ser jeg derfor ikke rettere end, at det naturligste vilde være, at man lod Tilsynsraadet blive denne Appelinstant, idet det fuldt ud falder sammen med det, der var Hensigten, den Gang Tilsynsraadet blev oprettet, og jeg tror ogsaa, Tilsynsraadet i dette Tilfælde vilde være ganske fortrinligt.

Jeg kan paa ingen Maade underskrive den højtærede Ministers Mening, at Tilsynsraadet vil komme til at virke for tungt eller for langsomt. Jeg føler mig fuldkommen forvisset om, at i det Tilfælde, jeg nævnte før, hvor der skal skønnes over, om en Patient, naar Overlægen finder, han skal udskrives, bør udskrives, vil Tilsynsraadet afgive det Skøn, at Patienten selvfølgelig skal udskrives, naar Overlægen paatager sig Ansvaret; og det kan ske i Løbet af ganske faa Dage, der er ingen som helst Grund til at tro, at Tilsynsraadet skulde bruge en eller flere Maaneder til at skønne i et saadant Tilfælde.

Nu henviser den højtærede Minister til, at Tilsynsraadet ikke kan bruges i dette Tilfælde, fordi der her ogsaa er Tale om aandssvage. Jeg ved ikke, om dette er en absolut Hindring, men saa vidt mig bekendt fremsatte man i 1921, da Tilsynsraadet blev oprettet, under Forhandlingerne her den Anskuelse, at Tilsynsraadets Myndighed blev udvidet til at omfatte Aandssvageanstalter. Dette er aldrig ført ud i Livet, jeg ved ikke hvorfor, men jeg synes, at Tanken i sig selv er rigtig. Mere end een har beskæftiget sig med den og fundet, at lige saavel som Befolkningen,

naar Talen var om sindssyge, havde Krav paa en saadan Instans, var det berettiget at have det overfor aandssvage.

Det er muligt, at jeg ikke kan overse det, men jeg kan ikke rent umiddelbart indse, at det ikke skulde kunne lade sig gøre, at Tilsynsraadet blev Appelinstant, fordi der ogsaa er Tale om aandssvage; tværtimod forekommer det mig, at man bør tage Skridtet helt ud og gaa saa vidt, som man allerede tænkte paa i 1921, at lægge de aandssvage ind under Tilsynsraadet.

Naar jeg gerne vil lægge et godt Ord ind for, at Tilsynsraadet bliver Appelinstant i dette Tilfælde, er det blandt andet, fordi jeg tror, det vil have sin Betydning, at Tilsynsraadets Virksomhed udvides noget i Forhold til nu. Meningen er, at det skulde være et Tilsyn, Befolkningen med Tillid kunde se hen til, men jeg tror, at Befolkningen i alt for mange Tilfælde ikke rigtig ved, hvilke Opgaver Tilsynsraadet har.

Det, vi nu beskæftiger os med, er de mange Klager, der kommer fra sindssyge Borgere om Indespærring og Behandling paa Sindssygeanstalterne, navnlig Klager over, at de ikke maa blive udskrevet. Det har naturligvis sin Betydning, at vi kan gennemgaa disse Klager, i de fleste Tilfælde er de meget forvirrede og giver næsten aldrig Anledning til nogen Diskussion, fordi det næsten altid paa Forhaand er givet, at Overlægen har Ret, naar han indlægger eller tilbageholder saadanne Patienter.

Hvis man gjorde Skridtet fuldt ud og gjorde Tilsynsraadet til Appelinstant, tror jeg, at det mere og mere vilde gaa op for Befolkningen, at dette Tilsynsraad, hvori sidder 4 Rigsdagsmænd, Formanden for Sundhedsstyrelsen og en Departementschef for Indenrigsministeriet, med fuld Tillid kan gøres til Appelinstant.

Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Justitsminister og navnlig til det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat om Sagen, at det tages under alvorlig Overvejelse, om det ikke, alt taget i Betragtning, vil være rigtigst, at Tilsynsraadet bliver Appelinstant i de Sager, her er Tale om.

Justitsministeren (Zahle): Den ældre Retstilstand var, at det kun var de rasende gale, som kunde tvangsindlægges i Sindssygeanstalter. Det har imidlertid vist sig tvingende nødvendigt at gaa videre, og derfor har man paa Grundlag af et Cir-